

ارائه یک الگوریتم جدید برای رله‌های دیجیتال دیستانس

فروزان قاسمی* و رضا صفری**

دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر، دانشگاه صنعتی اصفهان

چکیده - رله‌های دیجیتال دیستانس بطور وسیعی در حفاظت خطوط انتقال انرژی استفاده می‌شوند. این رله‌ها با دریافت اطلاعات ولتاژ و جریان خط به محاسبه امپدانس می‌پردازند. سیگنالهای ولتاژ و جریان، دو مؤلفه پایدار و گذرا دارند که مؤلفه گذرای آن شامل امواج سیار و مؤلفه نمایی است. برای کاهش اثر مؤلفه‌های گذرا بر محاسبه امپدانس رله، الگوریتم تعقیب در این مقاله پیشنهاد شده است. الگوریتم تعقیب توسط حداقل کردن تابعی معیار مناسب حاصل می‌شود. سرعت تضمیم‌گیری رله با این الگوریتم افزایش می‌یابد، زیرا در این روش فیلتر مجزا برای پالایش امواج ولتاژ و جریان خط موردنیاز نیست. بعبارتی دیگر این الگوریتم ضمن محاسبه امپدانس، مؤلفه‌های گذرا را کاهش می‌دهد و امپدانس را براساس مؤلفه پایدار امواج محاسبه می‌کند.

A Novel Algorithm for Digital Distance Relaying

F.Ghassemi and R.Safari

Department of Electrical & Computer Engineering, Isfahan University of Technology

ABSTRACT- *Distance relays are used to protect EHV and HV transmission lines. Over the past decades many algorithms have emerged for digital distance relays. These are based on the calculation of the transmission line impedance from the relaying to fault points. In this paper a novel method for digital distance relaying is proposed. In the method the tracking procedure is implemented. The method uses the calculus of variations for optimization of functionals. The method tracks the fundamental component of the waveforms and at the same time calculates the fault loop impedance. This eliminates the need for a pre-algorithm filtering which in turn improves the speed of the relay. Comparison with other algorithms has shown that the proposed method has a faster response and improved accuracy, in particular when a long line is considered.*

۱- مقدمه

چندین الگوریتم برای رله‌های دیجیتال دیستانس ارائه شده است. دردهه‌های اخیر با توجه به پیشرفت صنعت الکترونیک دیجیتال این رله‌ها با داشتن اطلاعات ولتاژ و جریان خط انتقال، امپدانس بین محل رله و خط را محاسبه و براساس آن تضمیم‌گیری می‌کنند. در این مقاله یک الگوریتم جدید که بر مبنای اصول روش

داسچجوری کارشناسی ارشد

* استادیار

فهرست علامت

جريان خط	\dot{R}	شماره نمونه	K	a , b
تغییرتابع برداری مرجع	$\Delta\omega$	اندازه مؤلفه های نمایی	K_1, K_2	مؤلفه های جريان مرجع
مقدار تغییر فرکانس شبکه	Φ	تسعداندن مؤلفه های تحت	m	فاصله زمانی بین دو نمونه
فاز اولیه ولتاژ خط	ω	پردازش		متوازی
فرکانس پایه شبکه	ω_{new}	زمان متناظر نمونه k ام	t	i(t), v(t) سیگنالهای جريان و ولتاژ
فرکانس جدید شبکه		عكس ثابت زمانی Nc	$\alpha(R/L)$	z نماد عدد مختلف

آوردن الگوریتمی است که علاوه بر محاسبه امپدانس بتواند پالایش (فیلتر کردن) امواج را نیز انجام دهد و به فیلتر جداگانه نیاز نباشد. تحقق چنین هدفی می‌تواند زمان عمل رله را بهبود بخشد و سخت افزار رله را نیز ساده‌تر و حجم آن را نیز احتمالاً کمتر کند.

۲ - مروری بر الگوریتمهای موجود
در این قسمت الگوریتمهای مهم موجود در زمینه رله دیجیتال دیستانس را مرور می‌کنیم. مهمترین روش‌هایی که تاکنون ارائه شده و بعضاً به صورت سخت افزار نیز ساخته شده‌اند عبارت اند از: روش رنجبر و کوری [۱] روش TSS [۲] و روش عمریوسف [۳]. روش رنجبر و کوری بر مبنای مدل خط انتقال استوار است. این روش دارای طول پنجه محسوباتی طولانی است که در نتیجه سرعت عمل رله را کاهش می‌دهد، اما از دقت خوبی در محاسبه برخوردار است. روش TSS نیز مانند روش قبل بر مدل خط پایه‌ریزی شده و معادله دیفرانسیل مدل خط را حل کند. این روش با حل دستگاه دو معادله و دو معجهول به محاسبه مقاومت و راکتانس خط می‌پردازد. اگر $v(t)$ ولتاژ خط و $i(t)$ جريان آن باشد، معادله (۱) به دست می‌آید.

$$v(t) = R_i(t) + L \frac{di}{dt} i(t) \quad (1)$$

معجهولات در معادله (۱) مقادیر R و L هستند. حل معادلات زیر با در نظر گرفتن تأخیر مناسبی روی سیگنالهای ولتاژ و جريان حاصل می‌شود.

$$v_i(t) = R_i(t) + L \frac{di}{dt} i(t) \quad (2)$$

تعقیب استوار است ارائه شود. ویژگی خاص این الگوریتم نکاتی است که به دنبال می‌آید.

هرگاه خطایی در خطوط انتقال به‌وقوع بپیوندد، علاوه بر تغییرات پایدار در امواج سیستم قدرت، پدیده‌های گذرا نیز در امواج ایجاد می‌شوند. این پدیده‌های را که به‌اصطلاح نویز تولید شده خطامی نامند خاصیتی گذرا دارند و بعد از مدت زمانی که بستگی به تلفات سیستم دارد از بین می‌روند. دو پدیده عمده گذرا، امواج سیار و مؤلفه‌نمایی هستند. امواج سیار در اثر تغییرات ناگهانی ولتاژ در نقطه اتصال کوتاه و سیر آن به دو طرف خط به وجود می‌آیند. در اثر ناهمگونی در محل منابع، حرکت امواج سیار تا زمان میرایی کامل ادامه می‌یابد. فرکانس این امواج به طول خط انتقال، محل خط از منابع و امپدانس ترمیمال خط بستگی دارد. مؤلفه‌نمایی جريان با توجه به خاصیت سلفی سیستم قدرت و لحظه وقوع خطأ در موج ولتاژ، در سیگنال جريان و به دنبال آن در ولتاژ پدید می‌آید.

در ساختمان همه رله‌های دیجیتال که تاکنون پیشنهاد شده‌اند، استفاده از فیلتر برای پالایش امواج ولتاژ و جريان از وجود پدیده‌های امواج سیار و مؤلفه‌نمایی تأکید شده است. کارعمده این فیلترها حذف یا تضعیف نوسانهای متأثر از امواج سیار و مؤلفه‌نمایی است. بنابراین فیلتر مورد استفاده باید از نوع میان‌گذر و دارای یک صفر در مؤلفه dc باشد. صفر دیگر فیلتر باید بعد از فرکانس نامی سیستم و حتی الامکان نزدیک به آن قرار داشته باشد. این امر باعث کندشدن عمل رله می‌شود، زیرا با باریک نمودن پهنه‌ای باند گذر فیلتر، طول پاسخ ضربه آن افزایش می‌یابد. این امر محاسبه دقیق امپدانس حلقه خط اتوسیستم الگوریتم را به تأخیر می‌اندازد. بنابراین کاهش طول ضربه فیلتر و یا حذف آن می‌تواند سرعت عمل رله را بهبود بخشد.

همان گونه که پیشتر گفته شد، هدف از انجام این پروژه به‌دست

$$B = \tan^{-1} (v_{fs}/v_{fc}) - \tan^{-1} (i_{fs}/i_{fc}) \quad (11)$$

$$R = |Z| \cos \beta \quad (12)$$

$$X = |Z| \sin \beta \quad (13)$$

الگوریتم پیشنهادی که در این مقاله بررسی شود از نظر سرعت و دقق با هر دو روش TSS و عمر یوسف رقابت می‌کند. خصوصاً این روش در حفاظت خطوط بلندیز مانند خطوط کوتاه و متوسط از خود سرعت عمل و دقق خوبی نشان می‌دهد. تفاوت عمده این روش با الگوریتمهای موجود دراستفاده نکردن از فیلتر مجزا پیش از الگوریتم است.

۳ - مبنای تحلیلی الگوریتم پیشنهادی
 ترانسفورمرهای ولتاژ و جریان امواج ولتاژ و جریان هر فاز را پس از تضمیف به وسیله مبدل آنالوگ به دیجیتال به سیگنالهای دیجیتال تبدیل می‌کند. سیگنالهای بالا برای محاسبه امپدانس به طبقه الگوریتم تحويل داده می‌شوند. الگوریتم تعقیب براساس دنبال کردن یک منحنی مرجع عمل می‌کند [۵۰]. به عبارت دیگر الگوریتم سعی می‌کند که منحنی ولتاژ و جریان ورودی را با یک منحنی تعریف شده به عنوان منحنی مرجع دنبال کند. بردار سیگنالهای ورودی $i(t)$ و $v(t)$ به شکل معادله (۱۴) در نظر گرفته می‌شود:

$$X(t) = \begin{bmatrix} v(t) \\ i(t) \end{bmatrix} \quad (14)$$

برای کاهش اولیه نوسانهای فرکانس بالا یک فرایند انتگرالی با پنجره کوتاه روی سیگنالها اعمال می‌شود. بنابراین معادله (۱۴) را می‌توان بدین صورت نوشت:

$$X(t) = \int_0^{T_w} [v(t) \quad i(t)]^T dt \quad (15)$$

که T_w طول پنجره انتگرال و T نشاندهنده ماتریس ترانسپوزه است. برای پیاده‌سازی الگوریتم و با فرض هدف بودن مؤلفه اصلی

$$v_r(t) = R i_r(t) + L \frac{di_r(t)}{dt} \quad (16)$$

مقاومت و اندوکتانس خط از ماتریس زیر بدست می‌آید:

$$\begin{bmatrix} R \\ L \end{bmatrix} = \frac{1}{D} \begin{bmatrix} \frac{d}{dt} i_r(t) & -\frac{d}{dt} i_1(t) \\ -i_r(t) & i_1(t) \end{bmatrix} \begin{bmatrix} v_1(t) \\ v_r(t) \end{bmatrix} \quad (17)$$

وقتی که

$$D = i_1(t) \frac{d}{dt} i_r(t) - i_r(t) \frac{d}{dt} i_1(t) \quad (18)$$

این روش دارای سرعت و دقق خوبی در محاسبه امپدانس در خطوط کوتاه است، لیکن با افزایش طول خط، سرعت خود را به خاطر اعوجاجهای شدید امپدانس از دست می‌دهد. علت این امر وابستگی شدید به کیفیت فیلتر دیجیتال است که قبل از الگوریتم محاسبه امپدانس روی امواج عمل می‌کند. در حفاظت خطوط بلند باید پهنانی باند گذر فیلتر کمتر شود و این به معنی کاهش سرعت تصمیم‌گیری رله است.

روش عمر یوسف از نظر محاسبه امپدانس بسیار خوب است لیکن سرعت آن بسیار کم است.

در این روش، از سیگنالهای ورودی ولتاژ و جریان سیگنالهای زیر ساخته می‌شوند و روی یک پنجره $2I+1$ نمونه‌ای مورد پردازش قرار می‌گیرند و دو مؤلفه متعامد برای ولتاژ و جریان حاصل می‌شود.

$$v_{fs} = V_1 \sin(\omega t) \quad (19)$$

$$v_{fc} = V_1 \cos(\omega t) \quad (20)$$

$$i_{fs} = I_1 \sin(\omega t - \beta) \quad (21)$$

$$i_{fc} = I_1 \cos(\omega t - \beta) \quad (22)$$

$$|Z| = \frac{\text{SQRT}[v_{fs}^2 + v_{fc}^2]}{\text{SQRT}[i_{fs}^2 + i_{fc}^2]} \quad (23)$$

$R(t)$ متغیر مستقل تابعی معیار $E[R]$ است. با در نظر گرفتن ماتریس ارزش‌گذاری^۲ معادلات (۱۹) و (۲۰) را می‌توان بدین صورت بازنویسی کرد:

$$E[R] = \int_{t_0}^{t_1} [X(t) - R(t)]^T H [X(t) - R(t)] dt \quad (21)$$

و یا

$$E[R] = \int_{t_0}^{t_1} \|X(t) - R(t)\|_H^2 dt \quad (22)$$

که ماتریس H اهمیت انحراف هر یک از متغیرهای وضعیت را از مقدار مطلوب آن تعیین می‌کند و یک ماتریس مربعی است که دارای دو قسمت برای ولتاژ و جریان است.

$$H = H_V + H_I \quad (23)$$

که

$$H_V = \begin{pmatrix} 1 & \cdot \\ \cdot & \ddots \end{pmatrix} \quad (24)$$

$$H_I = \begin{pmatrix} \cdot & \cdot \\ \cdot & 1 \end{pmatrix} \quad (25)$$

اگر در معادله (۲۱) به جای ماتریس H از معادله (۲۳) استفاده شود، معادله (۲۶) بدست می‌آید.

$$E[R] = E_V[R] + E_I[R] \quad (26)$$

که

$$E_V[R] = \int_{t_0}^{t_1} \|X(t) - R(t)\|_{H_V}^2 dt \quad (27)$$

$$E_I[R] = \int_{t_0}^{t_1} \|X(t) - R(t)\|_{H_I}^2 dt \quad (28)$$

به علت شکل خاص ماتریسهای E_V و E_I (معادلات (۲۴) و (۲۵)) دو تابعی E_V و E_I مستقل‌اند. بنابراین حداقل کردن $E[R]$ مستلزم حداقل شدن $E_V[R]$ و $E_I[R]$ است. عملیات حداقل‌یابی برای E_V و E_I مشابه است. بنابراین در اینجا فقط به ذکر عملیات

سیگنال، تابعی معیار به شکل معادله (۱۶) تعریف می‌شود.

$$r(t) = \begin{cases} a\sin(\omega_0 t) + b\cos(\omega_0 t) + K_1 e^{-\alpha t} \\ c\sin(\omega_0 t) + d\cos(\omega_0 t) + K_2 e^{-\alpha t} \end{cases} \quad (16)$$

جزء اول ماتریس (۱۶) مشخص‌کننده تابع معیار ولتاژ و جزء دوم معرف تابع معیار جریان است. گفتنی است که هنگام وقوع خطا مؤلفه‌نمایی در جریان و ولتاژ پدید می‌آید که برای شناسایی این مؤلفه توسط الگوریتم عبارت نمایی در بردار معیار گنجانده شده است. همان طوری که قبلاً بیان شد برای کاهش اولیه نوسانها از یک تبدیل انتگرالی روی سیگنالهای ورودی استفاده می‌شود که به دنبال آن باید تابعی معیار $r(t)$ نیز تحت یک تبدیل انتگرالی قرار گیرد. بنابراین:

$$R(t) = a \begin{bmatrix} a \left(\frac{1 - \cos \omega_0 t}{\omega_0} \right) + b \left(\frac{\sin \omega_0 t}{\omega_0} \right) + K_1 \left(\frac{1 - e^{-\alpha t}}{\alpha} \right) \\ c \left(\frac{1 - \cos \omega_0 t}{\omega_0} \right) + d \left(\frac{\sin \omega_0 t}{\omega_0} \right) + K_2 \left(\frac{1 - e^{-\alpha t}}{\alpha} \right) \end{bmatrix} \quad (17)$$

حداقل کردن انحراف وضعیت نهایی سیگنالها از یک سیگنال مرجع (۱۷) را می‌توان بدین صورت نشان داد [۵]:

$$E[R] = \sum_{i=1}^n [X_i(t) - R_i(t)]^2 \quad (18)$$

چون هر دو انحراف مثبت و منفی مناسب نیستند، تابع مجدول انتخاب شده است. تابع بالا را با استفاده از روابط ماتریسی می‌توان بدین صورت نوشت:

$$E[R] = \int_{t_0}^{t_1} [X(t) - R(t)]^T [X(t) - R(t)] dt \quad (19)$$

که شکل دیگر معادله (۱۹) به این صورت است:

$$E[R] = \int_{t_0}^{t_1} \|X(t) - R(t)\|^2 dt \quad (20)$$

معادله (۲۰) نرم یا اندازه بردار $E[R]$ را نشان می‌دهد که بیان‌کننده میزان نزدیکی دو تابع است. باید دانست که تابع برداری

$$\partial R = \begin{pmatrix} \left(\frac{1-\cos\omega_0 t}{\omega_0} \right) \partial a + \left(\frac{\sin\omega_0 t}{\omega_0} \right) \partial b + \left(\frac{1-e^{-\alpha t}}{\alpha} \right) \partial K_1 \\ \left(\frac{1-\cos\omega_0 t}{\omega_0} \right) \partial c + \left(\frac{\sin\omega_0 t}{\omega_0} \right) \partial d + \left(\frac{1-e^{-\alpha t}}{\alpha} \right) \partial K_2 \end{pmatrix} \quad (35)$$

با توجه به مستقل بودن ∂a , ∂b , ∂c , ∂d و ∂k_1 , ∂k_2 برای برقراری معادله (34)، باید ضرایب این تغییرات برابر صفر قرار گیرد که در نتیجه ماتریس تعقیب A_{track} به صورت معادله (36) تعیین می‌شود. روش به دست آوردن ماتریس A_{track} در ضمیمه (الف - ۱) آمده است.

$$A_{track} = [a_{ij}]_{3 \times 3} \quad (36)$$

$$a_{11} = \int_{t_0}^{t_1} \left(\frac{1-\cos\omega_0 t}{\omega_0} \right)^2 dt \quad (37)$$

$$a_{12} = \int_{t_0}^{t_1} \left(\frac{1-\cos\omega_0 t}{\omega_0} \right) \left(\frac{\sin\omega_0 t}{\omega_0} \right) dt \quad (38)$$

$$a_{13} = \int_{t_0}^{t_1} \left(\frac{1-\cos\omega_0 t}{\omega_0} \right) \left(\frac{1-e^{-\alpha t}}{\alpha} \right) dt \quad (39)$$

$$a_{21} = \int_{t_0}^{t_1} \left(\frac{\sin\omega_0 t}{\omega_0} \right)^2 dt \quad (40)$$

$$a_{22} = \int_{t_0}^{t_1} \left(\frac{\sin\omega_0 t}{\omega_0} \right) \left(\frac{1-e^{-\alpha t}}{\alpha} \right) dt \quad (41)$$

$$a_{23} = \int_{t_0}^{t_1} \left(\frac{1-e^{-\alpha t}}{\alpha} \right)^2 dt \quad (42)$$

ماتریس A_{track} یک ماتریس متقارن است. بنابراین:

$$a_{21} = a_{12} \quad (43)$$

حداقل یابی E_V بسته می‌شود. نمودار تابعی $E_V[R]$ تحت نمودار متغیر مستقل δR بدین صورت دست می‌آید:

$$\Delta E_V = E_V[R + \delta R] - E_V[R] \quad (29)$$

با توجه به معادله (27) می‌توان معادله (29) را به این شکل نوشت:

$$\Delta E_V = \int_{t_0}^{t_1} [X(t) - R(t) - \delta R(t)]^T H_V [X(t) - R(t) - \delta R(t)] \quad (30)$$

اگر در معادله (30) از عبارتهای درجه ۲ به عنوان کوچکی δR صرف نظر شود، تغییر اول تابعی به صورت معادله (31) حاصل می‌شود:

$$\partial E_V = \int_{t_0}^{t_1} \left\{ [-\delta R(t)]^T H_V [X(t) - R(t)] + [X(t) - R(t)]^T H_V [-\delta R(t)] \right\} dt \quad (31)$$

رابطه $[x(t) - R(t)]^T H_V [-\delta R]$ یک ماتریس 1×1 است بنابراین:

$$[X(t) - R(t)]^T H_V [-\delta R] = [-\delta R]^T H_V [X(t) - R(t)] \quad (32)$$

با توجه به معادلات (31) و (32)، معادله (33) حاصل می‌شود.

$$\partial E_V = \int_{t_0}^{t_1} (-2) [\delta R]^T H_V [X(t) - R(t)] dt \quad (33)$$

برای حداقل شدن تابعی، معادله (34) باید برقرار باشد.

$$\partial E_V = 0 \quad (34)$$

در معادله (33) بدین صورت بیان می‌شود:

$$a_{21} = a_{13} \quad (44)$$

(الف - ۳) بررسی شده است. برای محاسبه امپدانس از فازورهای V و I استفاده می شود. بنابراین:

$$V = a + jb \quad (53)$$

$$I = c + jd \quad (53)$$

$$\begin{cases} R_1 = \frac{ac+bd}{c^2+d^2} \\ X_1 = \frac{bc-ad}{c^2+d^2} \end{cases} \quad (54)$$

که R_1 و X_1 به ترتیب مقاومت و راکتانس توالی مثبت خط هستند. قابل ذکر است که مقاومت نقطه خط (مقاومت قوس الکتریکی) نیز توسط الگوریتم بصورت جزئی از مقاومت اندازه گیری شده محاسبه می شود.

بردار تبدیل تعقیب نیز بدین صورت تعیین می شود:

$$Z_{\text{track}}^T(t) = \left[\left(\frac{1-\cos\omega_0 t}{\omega_0} \right) \left(\frac{\sin\omega_0 t}{\omega_0} \right) \left(\frac{1-e^{-\alpha t}}{\alpha} \right) \right] \quad (46)$$

بنابراین بردار $X(t)$ تحت تبدیل $Z_{\text{track}}(t)$ به معادلات زیر تبدیل می شود:

$$Y_V = \int_{t_0}^{t_1} \int_0^t Z_{\text{track}}(t) v(\tau) d\tau dt \quad (47)$$

$$Y_I = \int_{t_0}^{t_1} \int_0^t Z_{\text{track}}(t) i(\tau) d\tau dt \quad (48)$$

حال دستگاه معادلات (۴۹) حاصل می شود.

$$\begin{cases} A_{\text{track}} K_V = Y_V \\ A_{\text{track}} K_I = Y_I \end{cases} \quad (49)$$

چگونگی به دست آمدن معادله (۴۹) در ضمیمه (الف - ۱) بیان شده است. در معادله (۴۹) بردارهای K_V و K_I به صورت زیر تعریف می شوند:

$$K_V^T = [a \quad b \quad K_1] \quad (50)$$

$$K_I^T = [c \quad d \quad K_2] \quad (51)$$

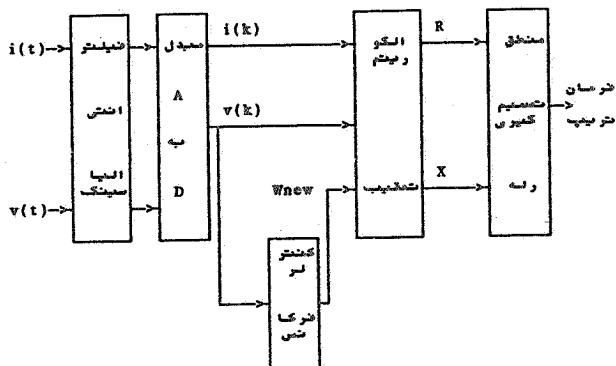
بنابراین دستگاه معادلات (۴۹) بدین صورت حل می شود:

$$\begin{cases} K_V = A_{\text{track}}^{-1} Y_V \\ K_I = A_{\text{track}}^{-1} Y_I \end{cases} \quad (52)$$

اثبات حداقل شدن تابعی (۲۲) در ضمیمه (الف - ۲) بیان شده است. همچنین معکوس پذیری ماتریس A_{track} در ضمیمه

$$V_m \sin \psi = v(1)$$

$$\begin{cases} V_m \sin\left(\frac{\pi}{\gamma} + \psi + 0/005\Delta\omega\right) = v(21) \\ V_m \sin(\pi + \psi + 0/01\Delta\omega) = v(41) \end{cases} \quad (55)$$

شکل ۱ - بلوک دیاگرام الگوریتم پیشنهادی

همان طور که در شکلها دیده می‌شود، امپدنس محاسبه شده در روش تعقیب هم سریعتر محاسبه شده و هم دارای اعوجاج کمتری است. شکل (۴) امپدنس محاسبه شده برای همان خطای قبل و استفاده از روش عمر یوسف را نشان می‌دهد. همان طور که مشاهده می‌شود الگوریتم عمر یوسف بسیار کند عمل می‌کند. افزون بر آن اعوجاج بیشتری نیز نسبت به روش تعقیب دارد. در شکلهای (۵) و (۶) یک خطای تکفاز به زمین در 170 km نقطه رله برای روش تعقیب و TSS در نظر گرفته شده است. همان طوری که مشاهده می‌شود روش TSS امپدنس را با اعوجاج شدیدی محاسبه می‌کند و این دور از انتظار نیست. زیرا با افزایش طول محل خطا تا نقطه رله، فرکانس امواج سیار کاهش می‌یابد و به راحتی از طبقه فیلتر دیجیتال رله عبور می‌کند. همان طور که در شکل می‌بینید باز هم روش تعقیب دارای پاسخ سریعتر و با اعوجاج کمتری نسبت به روش TSS است و این نشان دهنده کارایی این روش در حفاظت خطوط بلند است. در شکل (۷) نتایج فوق با استفاده از روش عمر یوسف ارائه شده‌اند. همان طوری که از این شکلهای مشخص است، روش تعقیب باز هم از نظر سرعت و اعوجاج کم، نسبت به روش عمر یوسف برتر است. در شکل (۸) اثر تغییر فرکانس شبکه بر امپدنس محاسبه شده توسط روش تعقیب مشخص شده و در شکل (۹) عملکرد کنترلر فرکانس برای تصحیح فرکانس ماتریس تعقیب و بردار تعقیب و در نتیجه اصلاح امپدنس محاسبه شده نمایش داده شده است. فرکانس سیگنال ورودی به رله 48 هرتز در نظر گرفته شده است. زاویه و قوع خطای صفر درجه فرض شده است. شکل (۱۰) عملکرد الگوریتم و کنترلر فرکانس برای خطای فوق اما زاویه و قوع خطای 90° درجه را نشان می‌دهد.

در دستگاه معادلات (۵۵) فرکانس نمونه برداری برابر 4 kHz است. به وسیله خطی سازی معادلات فوق نسبت به $\Delta\omega$ ، و حل معادله نسبت به $\Delta\omega$ معادلات (۵۶)، (۵۷) و (۵۸) حاصل می‌شود.

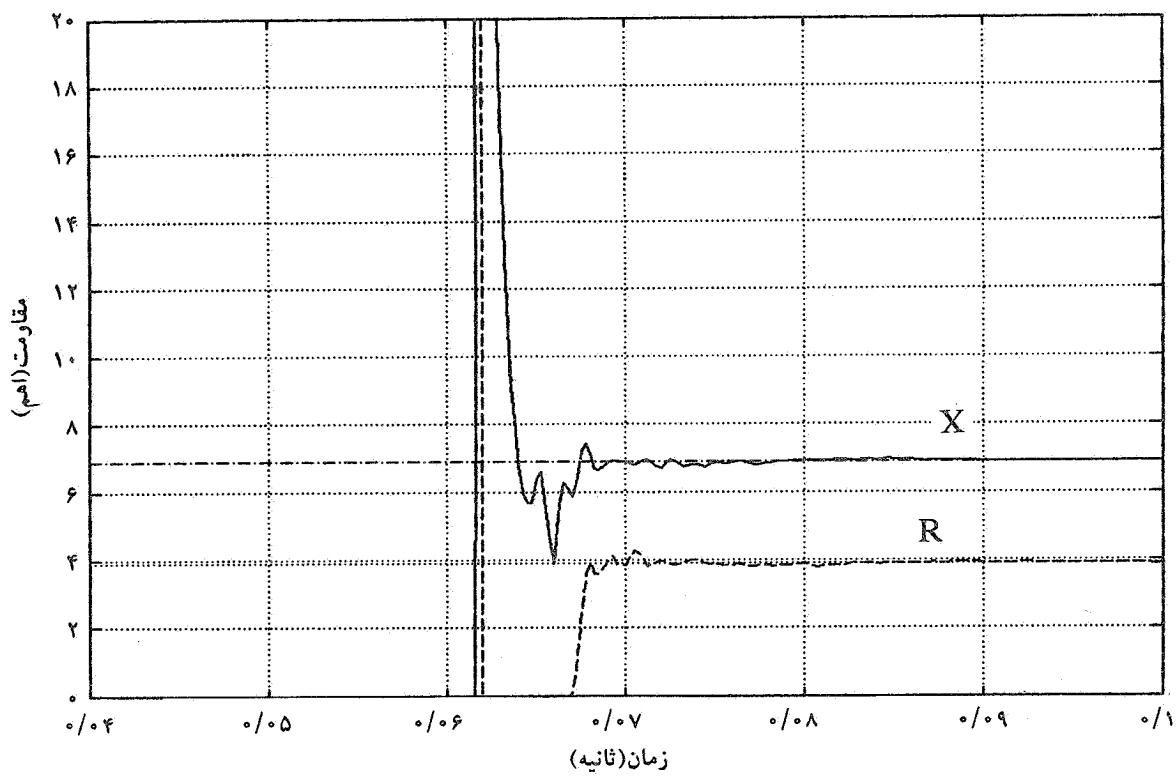
$$\Delta = 10^{-3}v(21) - 2 \times 10^{-4}(v(1) + v(41)) \quad (56)$$

$$\Delta\omega = [-0.04*v(21) \pm \sqrt{\Delta}] / (10^{-4}) \quad (57)$$

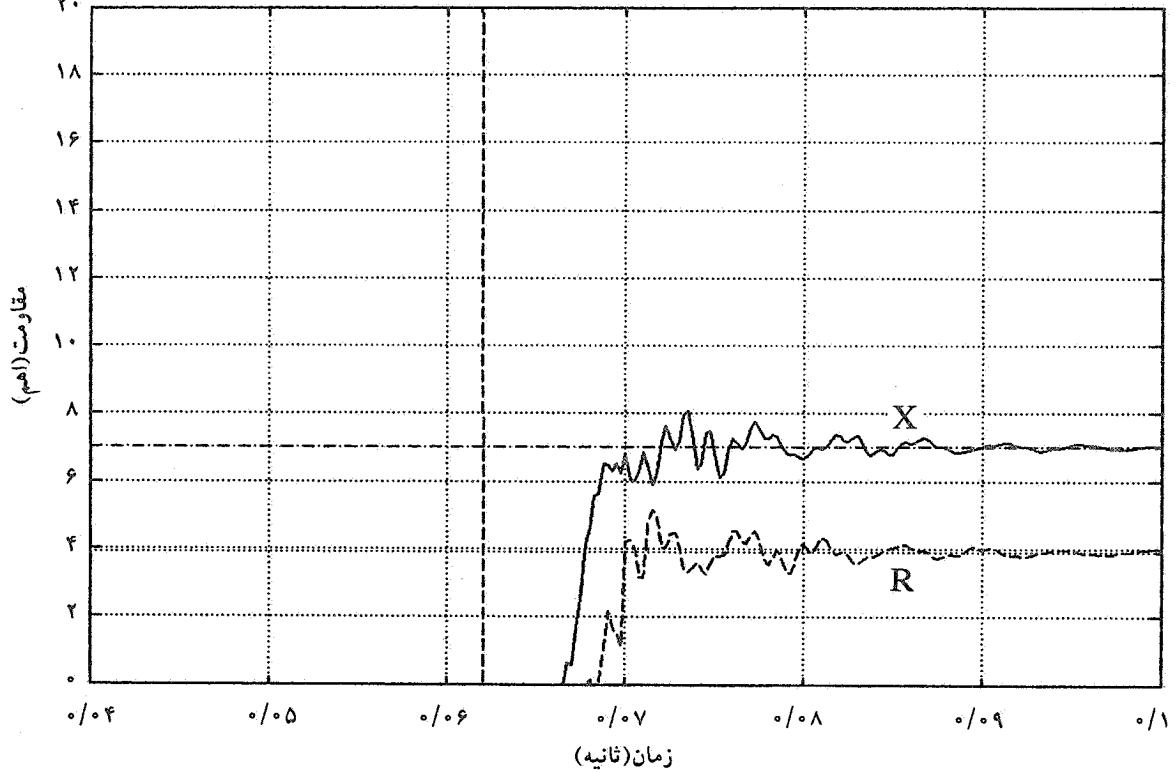
$$\omega_{new} = \omega_0 + \Delta\omega = 314 + \Delta\omega \quad (58)$$

برای $\Delta\omega$ دو مقدار بدست می‌آید که یکی مانند تغییر فرکانس شبکه و دیگری مانند یک تغییر فرکانس بزرگتر از $2 \pm \text{Hz}$ است که قابل قبول نیست. اگر فرکانس شبکه همان مقدار ω باشد، $\Delta\omega$ می‌محاسبه شده برابر صفر خواهد بود. برای اینکه امواج سیار روی کنترلر اثر نکند، شرطی برای تغییر فرکانس قرار داده شده که اگر $\Delta\omega$ محاسبه شده به ازای چندین نمونه ورودی مختلف یکسان بود فرکانس تغییر کند و اگر $\Delta\omega$ به ازای هر ورودی مقداری را داشت که با مقادیر دیگر یکسان نبود $\Delta\omega$ تغییر نکند. این دستگاه معادله سه مجهولی برای هر نمونه ورودی تشکیل و حل می‌شود. به این ترتیب که با ورود هر نمونه به خانه ۴۱ ام حافظه، مقادیر حافظه یک خانه به عقب کشیده می‌شوند و نمونه $k+1$ ام در خانه k می‌رود. بنابراین خانه اول حافظه نمونه (۲) را خواهد داشت. این حافظه 40 خانه برای کنترلر فرکانس دارد. شکل (۱) ساختمان کلی رله دیستانسی را نشان می‌دهد که در آن الگوریتم تعقیب به کار رفته است.

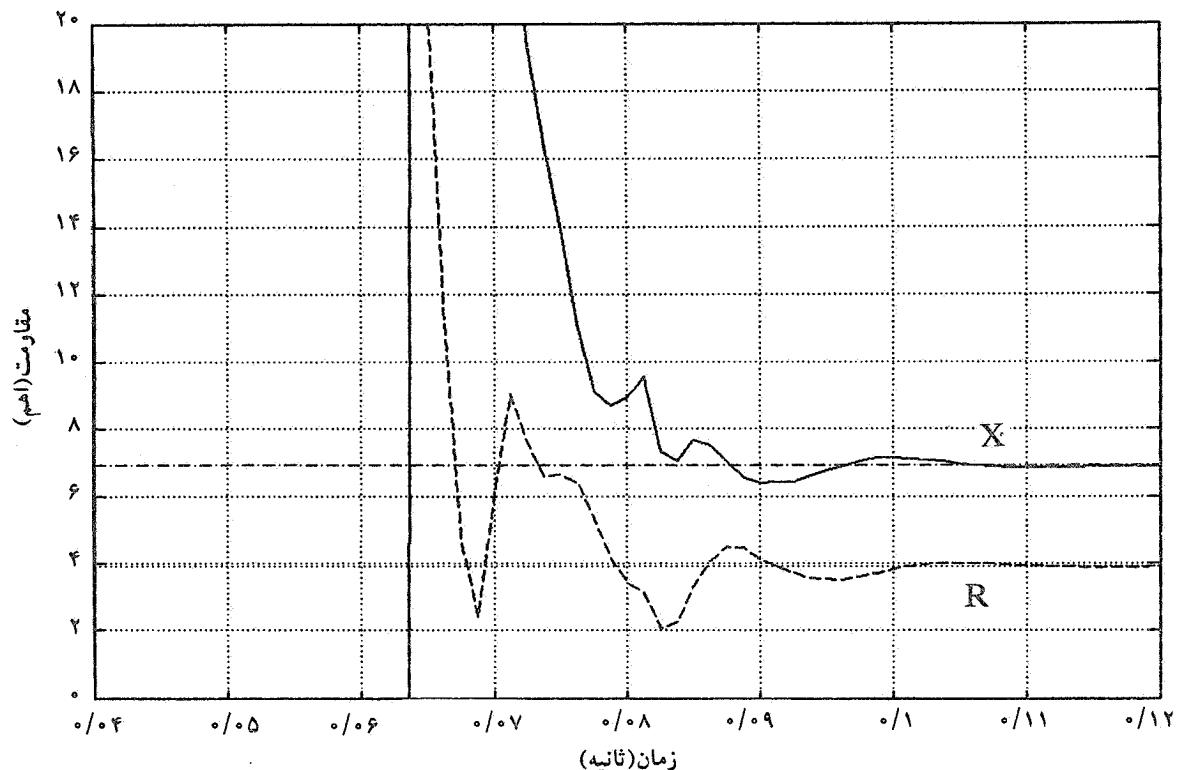
۵ - بررسی نتایج شبیه‌سازی الگوریتم تعقیب
با استفاده از نرم‌افزار EMTP [۴]، یک خط 200 km سه‌فاز با اثر متقابل بین فازها و خازن شنت راشیبه‌سازی شد. با در نظر گرفتن خطاهای مختلف در طول خط، مقادیر گذرا و دائمی امواج ولتاژ و جریان برای ورودی رله شبیه‌سازی می‌شود. شکلهای (۲) و (۳) به ترتیب مقاومت و راکتانس محاسبه شده الگوریتم تعقیب و TSS را برای یک خطای فاز به زمین در 100 km از نقطه رله نشان می‌دهند.

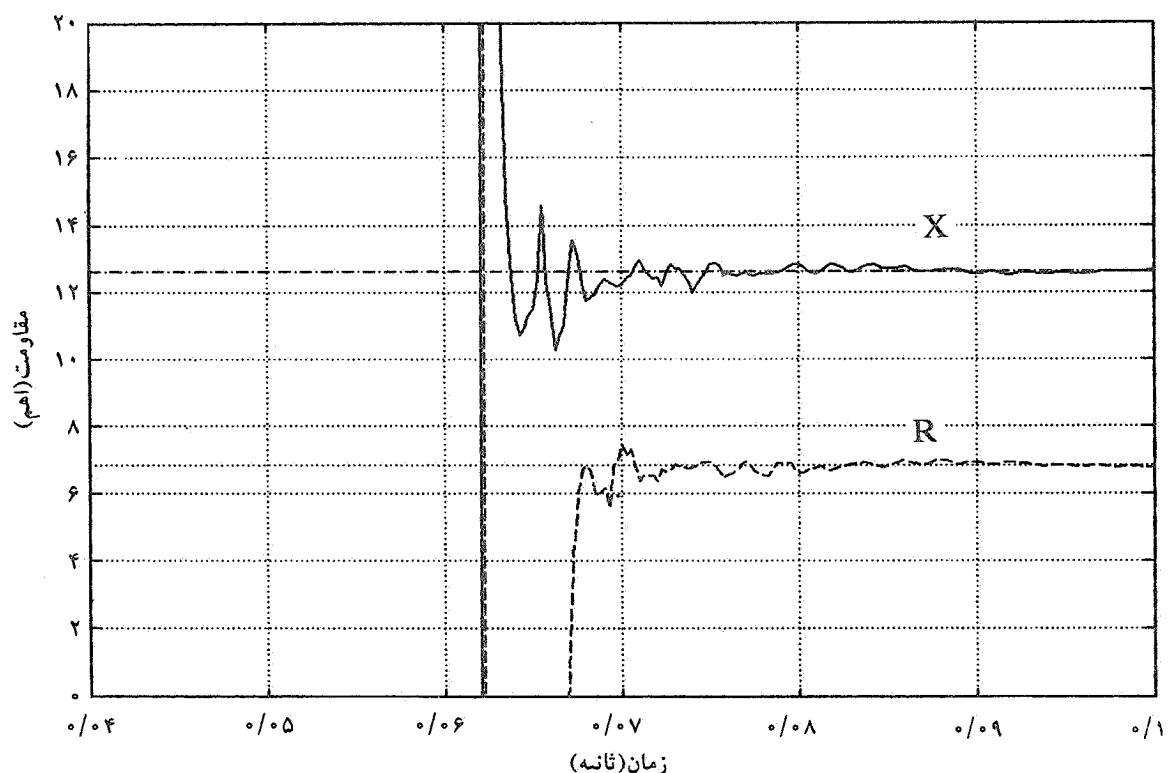
شکل ۲ - راکتانس و مقاومت اندازه گیری شده با استفاده از الگوریتم تعقیب
نوع خط: فاز ۲ به زمین طول خط: ۲۰۰ کیلومتر محل خط: ۱۰۰ کیلومتر از رله زاویه و قوع خطاروی موج ولتاژ فاز a : ۹۰ درجه

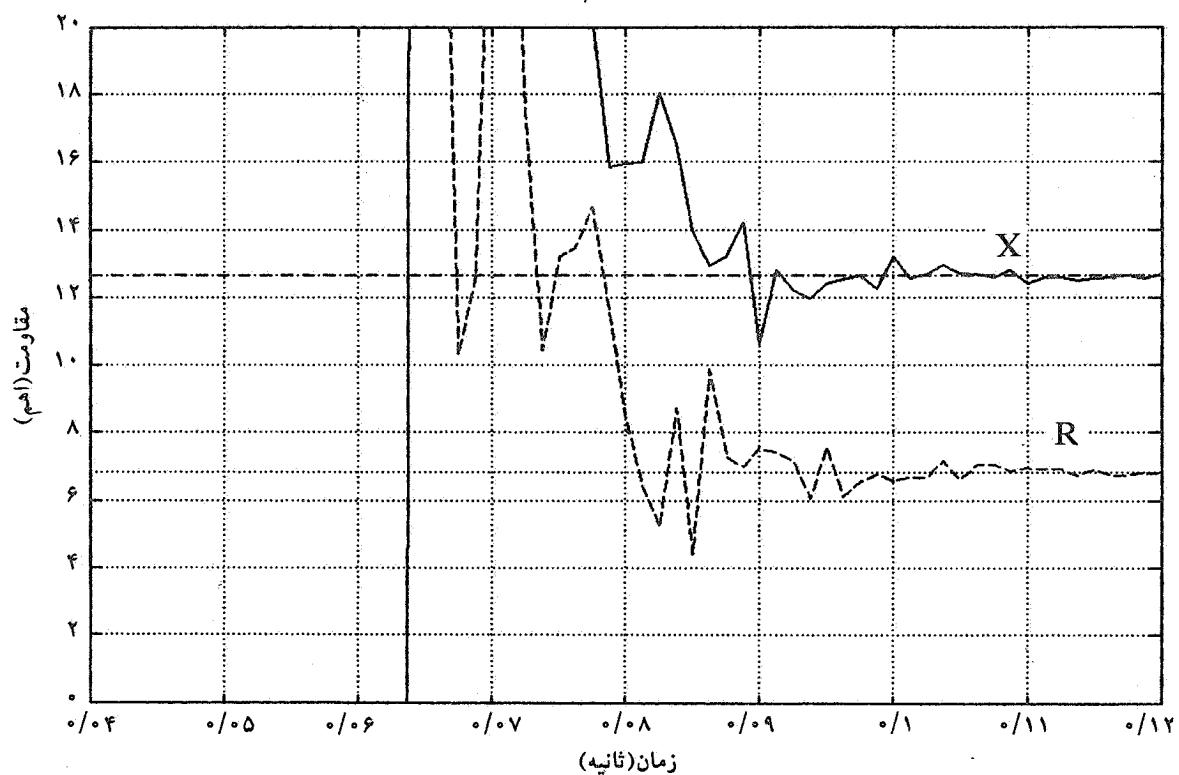
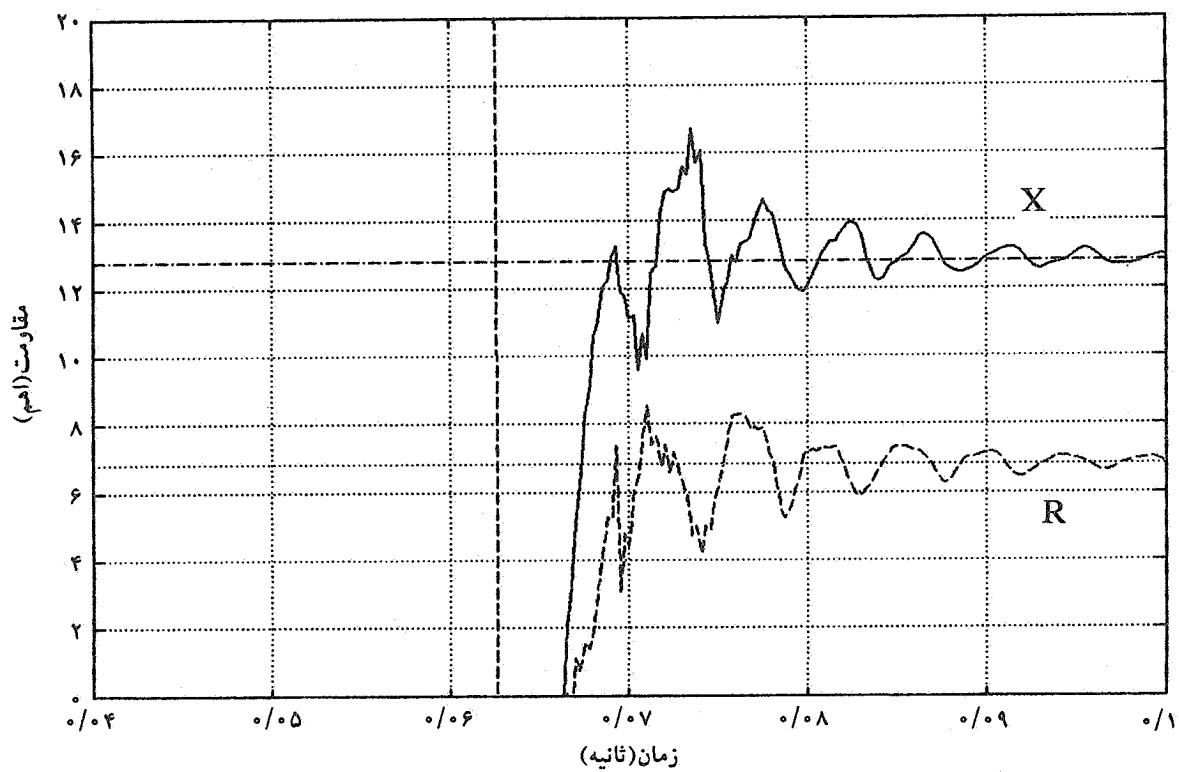
شکل ۳ - راکتانس و مقاومت اندازه گیری شده با استفاده از الگوریتم TSS
نوع خط: فاز a به زمین طول خط: ۲۰۰ کیلومتر محل خط: ۱۰۰ کیلومتر از رله زاویه و قوع خطاروی موج ولتاژ فاز a : ۹۰ درجه

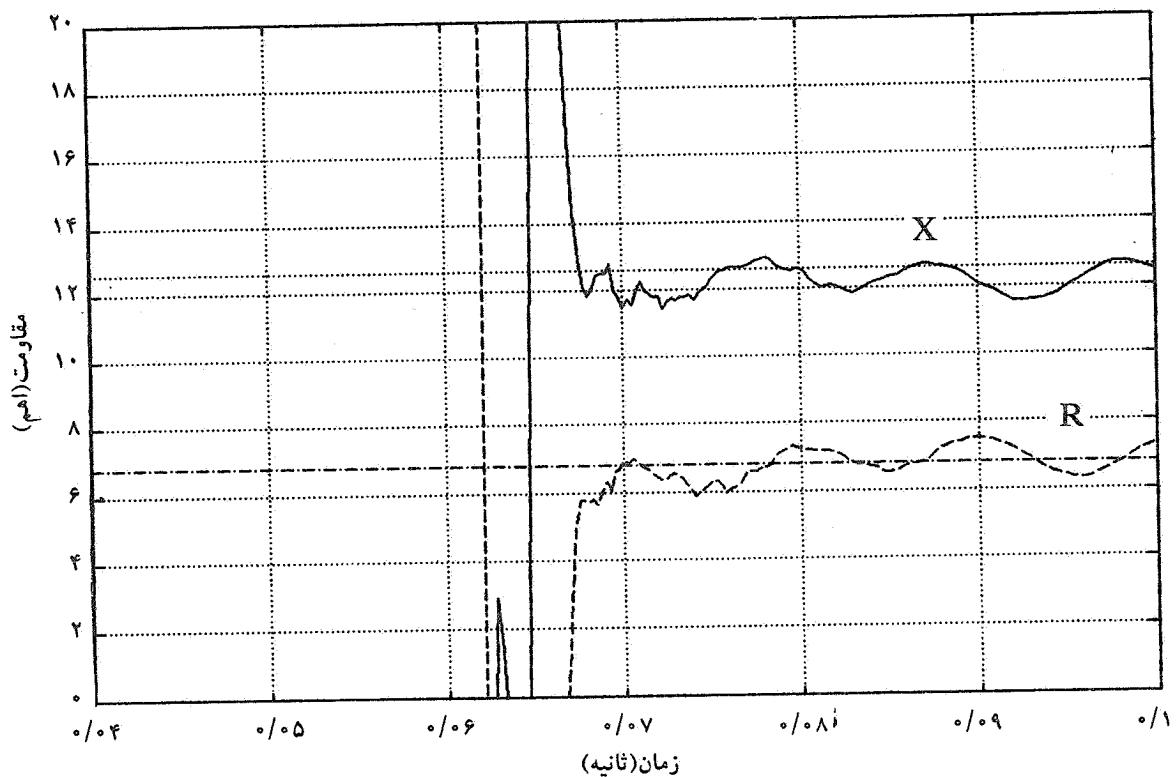
شکل ۴ - راکتانس و مقاومت اندازه گیری شده با استفاده از الگوریتم عمر یوسف
نوع خط: فاز ۲ به زمین طول خط: ۲۰۰ کیلومتر محل خط: ۱۰۰ کیلومتر از رله زاویه و قوع خطاروی موج ولتاژ فاز ۲: ۹۰ درجه

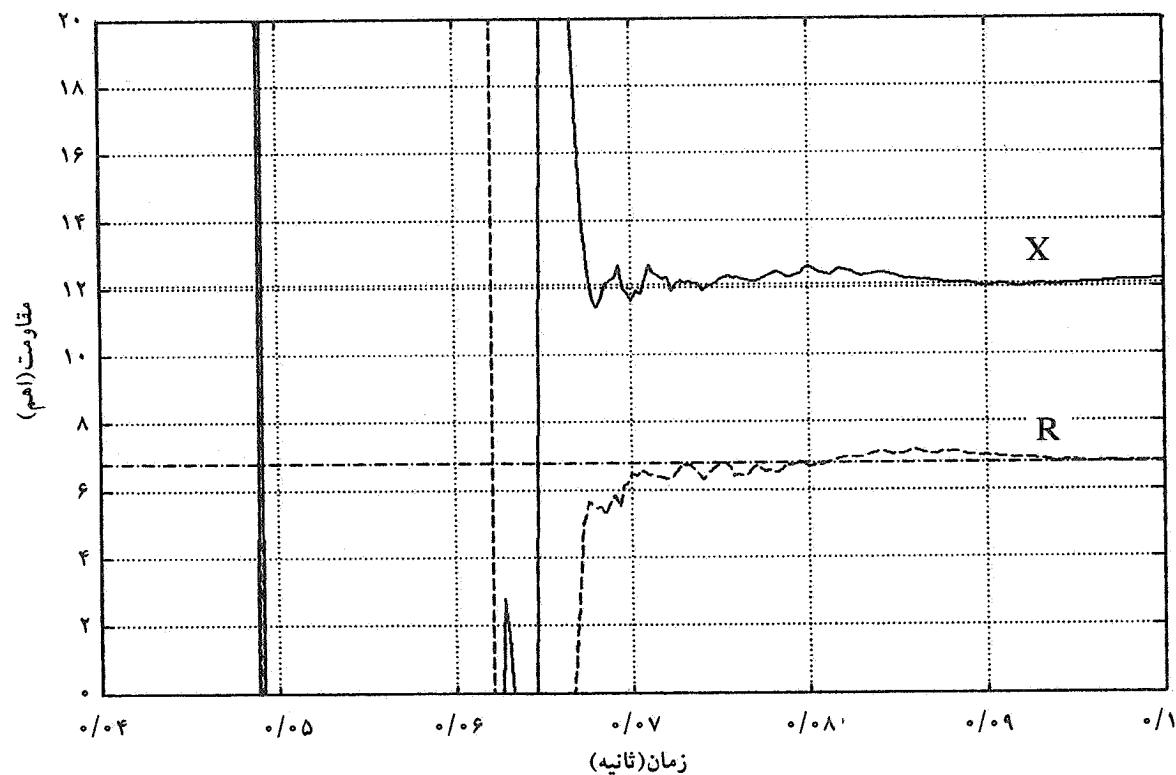
شکل ۵ - راکتانس و مقاومت اندازه گیری شده با استفاده از الگوریتم تحقیب
نوع خط: فاز ۲ به زمین طول خط: ۲۰۰ کیلومتر محل خط: ۱۷۰ کیلومتر از رله زاویه و قوع خطاروی موج ولتاژ فاز ۲: ۹۰ درجه

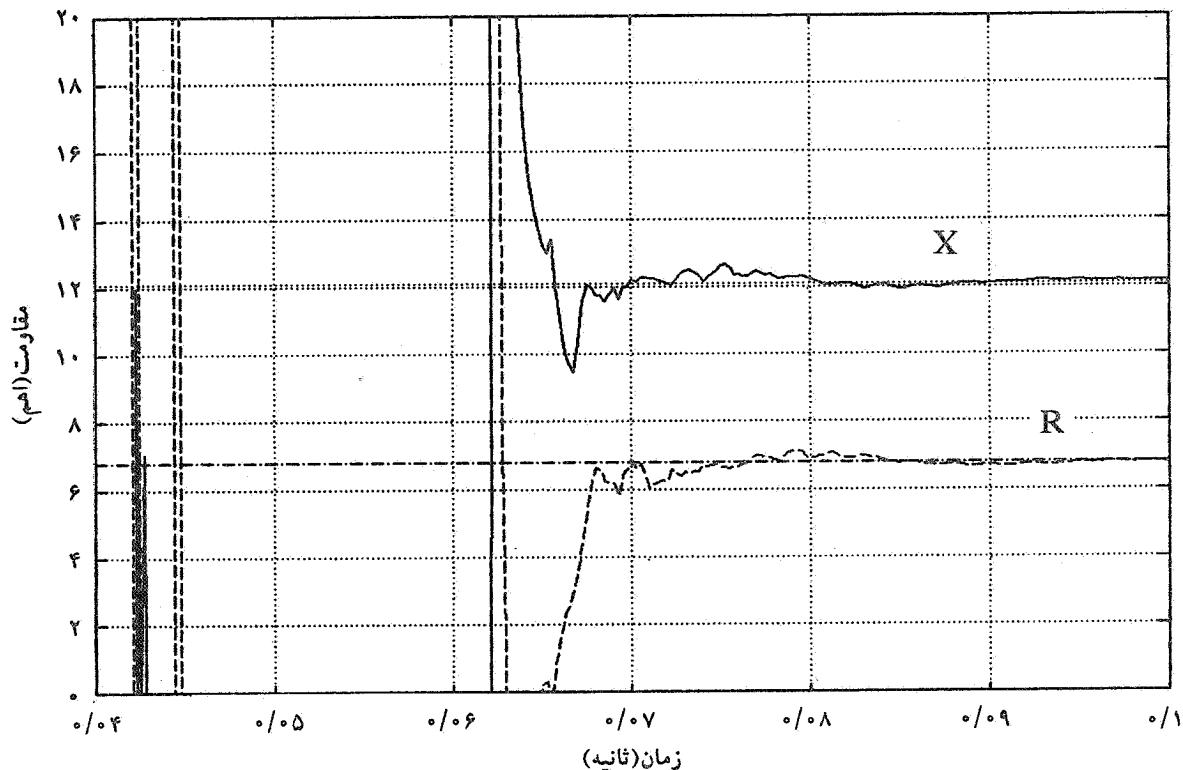
شکل ۷ - راکتانس و مقاومت اندازه گیری شده با استفاده از الگوریتم عمر بوسف
نوع خط: فاز a به زمین طول خط: ۲۰۰ کیلومتر محل خط: ۱۷۰ کیلومتر از رله زاویه وقوع خطا روی موج ولتاژ فاز a: ۹۰ درجه

شکل ۸ - راکتانس و مقاومت اندازه گیری شده با استفاده از الگوریتم تعقیب بدون کنترلر فرکانس
نوع خط: فاز a به زمین طول خط: ۲۰۰ کیلومتر محل خط: ۱۷۰ کیلومتر از رله زاویه و قوع خط روی موج ولتاژ فاز a: صفر درجه

شکل ۹ - راکتانس و مقاومت اندازه گیری شده با استفاده از الگوریتم تعقیب با کنترلر فرکانس
نوع خط: فاز a به زمین طول خط: ۲۰۰ کیلومتر محل خط: ۱۷۰ کیلومتر از رله زاویه و قوع خط روی موج ولتاژ فاز a: صفر درجه

شکل ۱۰ - راکتانس و مقاومت اندازه گیری شده با استفاده از الگوریتم تعقیب با کنترلر فرکانس نوع خط: فاز a به زمین طول خط: ۲۰۰ کیلومتر محل خط: ۱۷۰ کیلومتر از رله زاویه و قوع خطاروی موج ولتاژ فاز a: ۹۰ درجه

واژه‌نامه

1- Time Spaced Solution

2- weighting matrix

3- increment

مراجع:

- Ranjbar, A. M., and Cory, B. J., "An Improved Method for the Digital Protection of High Voltage Transmission Lines," *IEEE Transactions on Power Apparatus and Systems*, Vol. ... PAS-94, No. 2, pp. 544-543, 1975
- Ghassemi, F., "Adaptive Digital Distance Protection for Series Compensated Transmission Lines," Ph.D. Thesis, UK, 1989.
- Youssef, Omar, A. S., "A Fundamental

۶- نتیجه‌گیری

الگوریتم تعقیب برای محاسبه امپدانس خطوط بلند با دقت و سرعت بالا می‌تواند به کار رود. وابسته نبودن این روش به فیلتر دیجیتال باعث شده که در حفاظت خطوط بسیار بلند تنها روش سریع و دقیق باشد. الگوریتم ذکر شده با به کار گیری کنترلر فرکانس در موقع تغییر فرکانس شبکه، امپدانس را از حالت نوسانی درمی‌آورد و عملکرد الگوریتم را بهبود می‌بخشد. این روش در مقابله با امواج سیار در محاسبه امپدانس بسیار خوب عمل می‌کند.

قدرتانی

نویسنده‌گان این مقاله مراتب تشکر و امتنان خود را از جناب آفای دکتر طحانی برای ارائه نظرات بسیار سودمند در انجام پروژه و تدوین پایان‌نامه کارشناسی ارشد ابراز می‌دارند. همچنین از مسئولان دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر دانشگاه صنعتی اصفهان به‌دلیل در اختیار گذاشتن امکانات قدردانی می‌شود.

- Digital Approach to Impedance Relays, "IEEE Transactions on Power Delivery, Vol. 7, No. 4, pp. 1861-1870, 1992.
4. Dommel, H. W., "Digital Computer Simulation of Electromagnetic Transients in Single and Multiphase Networks, "IEEE Transaction, PAS-88,
- Vol. 4, pp. 388-399, 1969.
5. Gelfand, I. M., and Fomin, S. V. "Calculus of Variation, "Translated by Silverman, R.A., Prentice-Hall, Englewood Cliffs, New Jersey 1963.
۶. ئى كرك، د. (ترجمه دكترينيکروش)، مقدمه اى بر تئوري كترين بهينه، انتشارات دانشگاه صنعتى اميركبير.

۹ - ضمائم

(الف - ۱.۹)

در متن نشان داده شد که:

$$\partial E_V = \int_{t_0}^{t_1} (-\gamma) (\partial R)^T H_V (X-R) dt \quad (1)$$

برای اکسترمیم شدن تابعی $E_V[R]$ بایستی شرط زیر برقرار شود.

$$\partial E_V = 0 \quad (2)$$

و $X-R$ و ∂R بدین صورت تعریف می‌شوند.

$$\partial R = \begin{pmatrix} \left(\frac{1-\cos\omega_0 t}{\omega_0} \right) \partial a + \left(\frac{\sin\omega_0 t}{\omega_0} \right) \partial b + \left(\frac{1-e^{-at}}{a} \right) \partial K_1 \\ \left(\frac{1-\cos\omega_0 t}{\omega_0} \right) \partial c + \left(\frac{\sin\omega_0 t}{\omega_0} \right) \partial d + \left(\frac{1-e^{-at}}{a} \right) \partial K_2 \end{pmatrix} \quad (3)$$

$$X-R = \begin{pmatrix} \int_{t_0}^t v d\tau - a \left(\frac{1-\cos\omega_0 t}{\omega_0} \right) - b \left(\frac{\sin\omega_0 t}{\omega_0} \right) - K_1 \left(\frac{1-e^{-at}}{a} \right) \\ \int_{t_0}^t i d\tau - c \left(\frac{1-\cos\omega_0 t}{\omega_0} \right) - d \left(\frac{\sin\omega_0 t}{\omega_0} \right) - K_2 \left(\frac{1-e^{-at}}{a} \right) \end{pmatrix} \quad (4)$$

از طرفی $H_V = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}$ است بنابراین:

$$\begin{aligned} \partial E_V = & \left(\int_{t_0}^{t_1} \left(\frac{1-\cos\omega_0 t}{\omega_0} \right) \left[\int_{t_0}^t v d\tau - a \left(\frac{1-\cos\omega_0 t}{\omega_0} \right) - b \left(\frac{\sin\omega_0 t}{\omega_0} \right) - K_1 \left(\frac{1-e^{-at}}{a} \right) \right] dt \right) \partial a \\ & + \left(\int_{t_0}^{t_1} \left(\frac{\sin\omega_0 t}{\omega_0} \right) \left[\int_{t_0}^t v d\tau - a \left(\frac{1-\cos\omega_0 t}{\omega_0} \right) - b \left(\frac{\sin\omega_0 t}{\omega_0} \right) - K_1 \left(\frac{1-e^{-at}}{a} \right) \right] dt \right) \partial b \end{aligned}$$

$$+ \left[\int_{t_0}^{t_1} \left(\frac{1-e^{-\alpha t}}{\alpha} \right) \left[\int_{\cdot}^t v d\tau - a \left(\frac{1-\cos \omega_* t}{\omega_*} \right) - b \left(\frac{\sin \omega_* t}{\omega_*} \right) - K_1 \left(\frac{1-e^{-\alpha t}}{\alpha} \right) \right] dt \right] \partial K_1 \quad (5)$$

با فرض منستقل بودن δa و δb و δk_1 برقراری رابطه (۲) باید ضرایب δa و δb و δk_1 به طور متحدد برابر صفر قرار گیرند. از این رو:

$$\int_{t_0}^{t_1} \left(\frac{1-\cos \omega_* t}{\omega_*} \right) \left[\int_{\cdot}^t v d\tau - a \left(\frac{1-\cos \omega_* t}{\omega_*} \right) - b \left(\frac{\sin \omega_* t}{\omega_*} \right) - K_1 \left(\frac{1-e^{-\alpha t}}{\alpha} \right) \right] dt = 0 \quad (6)$$

$$\int_{t_0}^{t_1} \left(\frac{\sin \omega_* t}{\omega_*} \right) \left[\int_{\cdot}^t v d\tau - a \left(\frac{1-\cos \omega_* t}{\omega_*} \right) - b \left(\frac{\sin \omega_* t}{\omega_*} \right) - K_1 \left(\frac{1-e^{-\alpha t}}{\alpha} \right) \right] dt = 0 \quad (7)$$

$$\int_{t_0}^{t_1} \left(\frac{1-e^{-\alpha t}}{\alpha} \right) \left[\int_{\cdot}^t v d\tau - a \left(\frac{1-\cos \omega_* t}{\omega_*} \right) - b \left(\frac{\sin \omega_* t}{\omega_*} \right) - K_1 \left(\frac{1-e^{-\alpha t}}{\alpha} \right) \right] dt = 0 \quad (8)$$

معادلات (۶) و (۷) و (۸) سه معادله تشکیل می‌دهند که می‌توانند سه مجهول a و b و k_1 را مشخص کنند.

$$a \left[\int_{t_0}^{t_1} \left(\frac{1-\cos \omega_* t}{\omega_*} \right)^2 dt \right] + b \left[\int_{t_0}^{t_1} \left(\frac{\sin \omega_* t}{\omega_*} \right) \left(\frac{1-\cos \omega_* t}{\omega_*} \right) dt \right] + K_1 \left[\int_{t_0}^{t_1} \left(\frac{1-e^{-\alpha t}}{\alpha} \right) \left(\frac{1-\cos \omega_* t}{\omega_*} \right) dt \right] = \int_{t_0}^{t_1} \int_{\cdot}^t \left(\frac{1-\cos \omega_* t}{\omega_*} \right) v(\tau) d\tau dt \quad (9)$$

به همین ترتیب دو معادله دیگر حاصل می‌شود و نتیجه به همان صورتی که در متن گفته شد از ماتریس $A_{track}(t)$ و بردار تبدیل $Z_{track}(t)$ به دست می‌آید.

۲.۹ - ضمیمه (الف - ۲)

اثبات حداقل بودن جوابهای روش تعقیب برای تابعی
برای اثبات حداقل بودن جواب $\delta E_V = 0$ بدین صورت عمل می‌شود.

$$E_V = \sum_{t=0}^{mh} (X-R)^T H_V (X-R) \quad (1)$$

$$\partial E_V = \sum_{t=0}^{mh} (-2) (\partial R)^T H_V (X-R) \quad (2)$$

$$\Delta^r E_V = \partial E_V (R + \partial R) - \partial E_V (R) \quad (3)$$

قسمت خطی $\Delta^r E_V$ برابر است با:

$$\partial^r E_V = \sum_{t=0}^{m_h} r(\partial R)^T H_V (\partial R) \quad (4)$$

حال اگر مقدار H_V و ∂R در نظر گرفته شود، می‌توان نوشت:

$$H_V = \begin{pmatrix} 1 & & \\ & \ddots & \end{pmatrix} \quad (5)$$

$$\partial R = \begin{pmatrix} \left(\frac{1-\cos\omega_0 t}{\omega_0} \right) \partial a + \left(\frac{\sin\omega_0 t}{\omega_0} \right) \partial b + \left(\frac{1-e^{-\alpha t}}{\alpha} \right) \partial K_1 \\ \left(\frac{1-\cos\omega_0 t}{\omega_0} \right) \partial c + \left(\frac{\sin\omega_0 t}{\omega_0} \right) \partial d + \left(\frac{1-e^{-\alpha t}}{\alpha} \right) \partial K_2 \end{pmatrix} \quad (6)$$

$$\partial^r E_V = \left(\frac{1-\cos\omega_0 t}{\omega_0} \right)^r (\partial a)^r + \left(\frac{\sin\omega_0 t}{\omega_0} \right)^r (\partial b)^r + \left(\frac{1-e^{-\alpha t}}{\alpha} \right)^r (\partial K_1)^r \quad (7)$$

چون $\delta^r E_V > 0$ است، جواب معادله $\delta E_V = \text{حداقل کننده تابعی } E_V[R]$ است. به همین ترتیب ثابت می‌شود که:

$$\partial^r E_I = \left(\frac{1-\cos\omega_0 t}{\omega_0} \right)^r (\partial c)^r + \left(\frac{\sin\omega_0 t}{\omega_0} \right)^r (\partial d)^r + \left(\frac{1-e^{-\alpha t}}{\alpha} \right)^r (\partial K_2)^r \quad (8)$$

همچنین نتیجه می‌شود که $\delta^r E_I > 0$ است، از طرفی

$$E[R] = E_V[R] + E_I[R] \quad (9)$$

بنابراین:

$$\delta E = \delta E_V + \delta E_I \quad (10)$$

$$\partial^r E = \partial^r E_V + \partial^r E_I \quad (11)$$

که چون هر دوی $\delta^r E_I$ و $\delta^r E_V$ مثبت هستند، $\delta^r E$ نیز مثبت می‌شود. بنابراین K_I و K_V که بصورت زیر تعریف می‌شوند مینیمم کننده $E[R]$ هستند.

$$\begin{cases} K_V = A_{track}^{-1} Y_V \\ K_I = A_{track}^{-1} Y_I \end{cases} \quad (12)$$

۳.۹ - ضمیمه (الف - ۳)

اثبات معکوس پذیری ماتریس A_{track} در روش تعقیب

برای اثبات معکوس پذیری ماتریس A_{track} می‌توان از برهان خلف استفاده کرد. فرض کنید ماتریس A_{track} معکوس پذیر نباشد. بنابراین اگر ستونهای A_{track} به صورت a_1, a_2 و a_3 تعریف شوند، رابطه بین این ستونها بدین صورت است.

$$A_{track} = [a_1 \quad a_2 \quad a_3] \quad (1)$$

$$\alpha a_1 + \beta a_2 + \gamma a_3 = 0 \quad \alpha^T + \beta^T + \gamma^T \neq 0 \quad \alpha, \beta, \gamma \in \mathbb{R} \quad (2)$$

α و β و γ اعداد حقیقی اند که لااقل یکی از آنها مخالف صفر است.

$$a_1 = \begin{bmatrix} \sum_{t=0}^{mh} \left[\frac{1 - \cos \omega_0 t}{\omega_0} \right]^2 \\ \sum_{t=0}^{mh} \left[\frac{1 - \cos \omega_0 t}{\omega_0} \right] \left[\frac{\sin \omega_0 t}{\omega_0} \right] \\ \sum_{t=0}^{mh} \left[\frac{1 - \cos \omega_0 t}{\omega_0} \right] \left[\frac{1 - e^{-at}}{a} \right] \end{bmatrix} \quad (3)$$

$$a_2 = \begin{bmatrix} \sum_{t=0}^{mh} \left[\frac{1 - \cos \omega_0 t}{\omega_0} \right] \left[\frac{\sin \omega_0 t}{\omega_0} \right] \\ \sum_{t=0}^{mh} \left[\frac{\sin \omega_0 t}{\omega_0} \right]^2 \\ \sum_{t=0}^{mh} \left[\frac{1 - e^{-at}}{a} \right] \left[\frac{\sin \omega_0 t}{\omega_0} \right] \end{bmatrix} \quad (4)$$

$$a_3 = \begin{bmatrix} \sum_{t=0}^{mh} \left[\frac{1 - \cos \omega_0 t}{\omega_0} \right] \left[\frac{1 - e^{-at}}{a} \right] \\ \sum_{t=0}^{mh} \left[\frac{1 - e^{-at}}{a} \right] \left[\frac{\sin \omega_0 t}{\omega_0} \right] \\ \sum_{t=0}^{mh} \left[\frac{1 - e^{-at}}{a} \right]^2 \end{bmatrix} \quad (5)$$

حال از معادله (۲) می‌توان معادلات (۶)، (۷) و (۸) را به دست آورد:

$$\sum_{t=0}^{mh} \left(\frac{1-\cos\omega_0 t}{\omega_0} \right) \left(\alpha \left(\frac{1-\cos\omega_0 t}{\omega_0} \right) + \beta \left(\frac{\sin\omega_0 t}{\omega_0} \right) + \gamma \left(\frac{1-e^{-\alpha t}}{\alpha} \right) \right) = 0. \quad (6)$$

$$\sum_{t=0}^{mh} \left(\frac{\sin\omega_0 t}{\omega_0} \right) \left(\alpha \left(\frac{1-\cos\omega_0 t}{\omega_0} \right) + \beta \left(\frac{\sin\omega_0 t}{\omega_0} \right) + \gamma \left(\frac{1-e^{-\alpha t}}{\alpha} \right) \right) = 0. \quad (7)$$

$$\sum_{t=0}^{mh} \left(\frac{1-e^{-\alpha t}}{\alpha} \right) \left(\alpha \left(\frac{1-\cos\omega_0 t}{\omega_0} \right) + \beta \left(\frac{\sin\omega_0 t}{\omega_0} \right) + \gamma \left(\frac{1-e^{-\alpha t}}{\alpha} \right) \right) = 0. \quad (8)$$

معادلات (6)، (7) و (8) را به ترتیب در α ، β و γ ضرب و با هم جمع می‌کنیم. خواهیم داشت:

$$\sum_{t=0}^{mh} \left[\alpha \left(\frac{1-\cos\omega_0 t}{\omega_0} \right) + \beta \left(\frac{\sin\omega_0 t}{\omega_0} \right) + \gamma \left(\frac{1-e^{-\alpha t}}{\alpha} \right) \right] = 0. \quad (9)$$

برای اینکه جمع بالا صفر شود، چون تمام جملات آن مثبت یا صفر است، باید:

$$\alpha \left(\frac{1-\cos\omega_0 t}{\omega_0} \right) + \beta \left(\frac{\sin\omega_0 t}{\omega_0} \right) + \gamma \left(\frac{1-e^{-\alpha t}}{\alpha} \right) = 0.$$

$$\forall t \in [0, mh] \quad (10)$$

معادله (10) بیان می‌کند که توابع $\frac{1-e^{-\alpha t}}{\alpha}$ و $\frac{\sin\omega_0 t}{\omega_0}$ و $\frac{1-\cos\omega_0 t}{\omega_0}$ در فاصله $[0, mh]$ وابسته خطی‌اند، که غلط است بنابراین، فرض وابسته بودن ستونهای A_{track} مردود و A_{track} معکوس پذیر است.